

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเงินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับ
ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโปรแกรมผลศึกษา

ได้มีผู้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรมผลศึกษาไว้ดังนี้ คือ

วรสักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวถึงโปรแกรมผลศึกษาว่า โรงเรียนควรจัดโปรแกรม
ผลศึกษาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดโครงการสอนผลศึกษานชั้นเรียน เป็นการจัดการเรียนการสอนผลศึกษา
ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้
2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ การจัดการแข่งขันกีฬาซึ่งจัดให้มีการ
แข่งขันในระหว่างพวกเดียวกันเอง ภายในโรงเรียนเดียวกัน
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะ
ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยการแข่งขันทันทีกับนักเรียน
โรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน หรือใกล้เคียงกัน
4. การจัดโครงการผลศึกษาพิเศษ คือ การจัดผลศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความ

สามารถแตกต่างจากคนอื่น อันเนื่องมาจากความไม่พร้อมทางด้านสมรรถภาพและทักษะ หรือเนื่องมาจากความผิดปกติของร่างกาย ให้ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ด้วยการจัดสถานที่ อุปกรณ์ กิจกรรม และวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถหรือสภาพร่างกายของนักเรียน

บุชเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัย ประกอบด้วย

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการสอนพลศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน
2. โปรแกรมบรรดิกการทางพลศึกษา (The adapted or program for the handicapped) เป็นการจัดการศึกษา ให้กับนักเรียนที่ไม่สามารถจะเข้าร่วมโปรแกรมพลศึกษาปกติได้
3. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน (The intramural and extramural athletics program) เป็นการจัดการให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียนซึ่งมีความสอดคล้องกับโปรแกรมการสอนพลศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหรือระหว่างวิทยาลัย (The varsity interschool or intercollegiate athletics program) เป็นการแข่งขันกีฬาที่คัดเลือกเฉพาะนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น

ลักษณะโปรแกรมพลศึกษาที่ดี

โคเวลล์ และ ฮาเซลตัน (Cowell and Hazelton, 1955 quoted in Oberteuffer and Ulrich, 1962) ได้เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินลักษณะของโปรแกรมพลศึกษาที่ดีไว้ 9 ประการคือ

1. ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน
2. มีการจัดประสบการณ์ที่สมดุลเป็นอย่างดีที่จะกระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เหมาะสมด้านสังคมและจิตใจ เช่นเดียวกับทางด้านร่างกายและทักษะทางประสาทกล้ามเนื้อ

3. ช่วยทำให้เกิดจิตสำนึกในระบอบประชาธิปไตยเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. อยู่บนพื้นฐานของความสนใจ ความต้องการ จุดมุ่งหมาย และความสามารถที่จะสนับสนุนได้
5. มีการจัดประสบการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักเรียน
6. เป็นส่วนหนึ่งที่สังคมจะเข้ามาช่วยเหลือได้
7. มีสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดแบ่งเวลา อุปกรณ์และผู้นำที่เพียงพอสามารถที่จะจัดกิจกรรม ตามที่นักเรียนต้องการได้อย่างกว้างขวาง
8. ต้องมีความสอดคล้องกับสุขภาพทั่วไปของนักเรียน และโปรแกรมของโรงเรียน
9. มีการสนับสนุนการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ และสวัสดิการให้แก่ครูพลศึกษา

การจัดพลศึกษาในโรงเรียน

การจัดโปรแกรมพลศึกษานั้น ก็เพื่อให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างทั่วถึงกัน จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญมาก ที่จะส่งเสริมให้การพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนการเรียนการสอนได้บรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยโรงเรียนควรที่จะจัดโปรแกรมพลศึกษาให้มี การสอนพลศึกษา การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดกิจกรรมนันทนาการ การจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และทางสังคม และเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ (พัฒนา เจริญวัฒนะมงคล, 2533)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าโปรแกรมพลศึกษานั้นมีประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาคุณภาพของคนในสังคม โรงเรียนทุกโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาขึ้นภายในโรงเรียนและถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนที่จะกล่าวถึงประกอบด้วย

1. โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

2. โครงการแข่งขันกีฬาภายใน
3. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. โครงการพลศึกษาพิเศษ
5. โครงการนันทนาการ

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้นานทักษะกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างในทุก ๆ ด้านของกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน โดยจัดกิจกรรมมาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทั้งในด้านทักษะ ความแข็งแรงสมบูรณ์ของสภาพร่างกาย รวมไปถึงความสามารถในการรับรู้ การเข้าใจ กิจกรรมที่จัดขึ้นเหล่านี้จะเป็นการเตรียมมาให้นักเรียนได้ประสบการณ์จากการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า หลักที่สำคัญที่สุดในการจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเพื่อให้เกิดบรรลุผลได้ดี มีดังนี้ คือ

1. โครงการสอนพลศึกษาที่ดีนั้น จะต้องมีการวางความมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจน และความมุ่งหมายเหล่านั้น ควรเป็นความมุ่งหมายที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และบรรลุผลได้อย่างแท้จริง ความมุ่งหมายนั้นจะต้องเป็นความมุ่งหมายที่ได้เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วถึงกันของผู้ร่วมงานเดียวกัน
2. พื้นฐานปรัชญาการสอนพลศึกษาอย่างหนึ่ง คือ การสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อกลาง ฉะนั้น เพื่อให้โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนบรรลุผลตามที่ต้องการโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนควรจะประกอบด้วยความมุ่งหมายที่ครอบคลุมในทุกด้านคือ ด้านประธานวิสัยหรือพุทธิวิสัย ด้านวิภาวิสัยหรือจิตวิสัย ด้านจลนวิสัยหรือทักษะวิสัย ด้านสมรรถภาพทางกายวิสัย และด้านสังคมวิสัย
3. ความมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาในแต่ละด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ ควรจะ

เป็นความมุ่งหมายที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน

4. หลักการทางด้านสรีรวิทยา จิตวิทยาและสังคมวิทยา นับว่ามีความสำคัญต่อการจัดโครงการสอนผลึกษาในโรงเรียนมาก ฉะนั้น ในการจัดโครงการสอนให้ได้ผลดีควรจะได้คำนึงถึงหลักการเหล่านี้ควบคู่กันไปด้วย

5. โครงการสอนผลึกษาในโรงเรียน ควรจะได้คำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมที่มีคุณค่าทางนันทนาการ หรือกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำไปใช้เวลาว่างได้ง่ายและสะดวกด้วย

6. การจัดโครงการสอนผลึกษานชั้นเรียนประถมศึกษา ควรประกอบไปด้วยกิจกรรมผลึกษาพื้นฐานหลาย ๆ อย่างต่าง ๆ กัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจและพัฒนาความสามารถและความสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

7. สำหรับในระดับมัธยมศึกษา การจัดโครงการสอนผลึกษาในโรงเรียนควรมีความต่อเนื่องและมีระดับสูงต่อจากระดับประถมศึกษา ทั้งนี้โดยมุ่งให้นักเรียนได้เรียนนกิจกรรมที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

8. การจัดโครงการสอนผลึกษา ควรจะได้มีการวางแผนที่เหมาะสมมีการวางแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และแผนเหล่านั้นควรจะได้มีการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือครูผลึกษาสามารถนำไปใช้ได้

9. ครูผู้สอนนับว่ามีความสำคัญมากโครงการสอนผลึกษาจะมีความสำเร็จตามความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับครูผลึกษาซึ่งเป็นเจ้าของโครงการนั้น ครูผลึกษาจะต้องเป็นผู้มีอุดมคติ มีศรัทธาในวิชาผลึกษามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการที่จะดำเนินการในโครงการสอนผลึกษา ตลอดจนทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน ตามอุดมคติของวิชาผลึกษา เพื่อให้โครงการการสอนผลึกษาได้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างแท้จริง ด้วยความบริสุทธิ์ใจด้วย

10. เพื่อเป็นการช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความพร้อม ที่จะป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระดับอบประชาธิปไตยในอนาคตต่อไปข้างหน้า ครูควรจะได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในโครงการการเรียนการสอนผลึกษาในโรงเรียน หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูพิจารณาเห็นเป็นการสมควร

11. ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลึกษานับว่ามีความสำคัญมาก ในการที่นักเรียน

จะนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าจะได้จัดเตรียมการเรียนการสอนเอาไว้ อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่มีอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจและนำไปใช้อย่างถูกต้องแล้ว กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้วางเอาไว้ก็จะไม่สามารถบรรลุผลตามจุดหมายได้ ดังนั้น พัคเก็ต (Puckett, 1976) จึงได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้ทำการสอนดังนี้

1. การใช้เวลาในการอภิปรายงานกิจกรรมมาให้น้อยกว่าปกติ แต่ให้ค่าแรงความสำคัญ ของเนื้อหาเอาไว้ เมื่อกิจกรรมที่ต้องสอนนั้นมีเนื้อหาที่กว้างขวางเกินไป เพื่อให้นักเรียนยังคง ความสนใจ และได้รับประโยชน์จากการสอนได้อย่างดียิ่ง
2. ควรใช้กิจกรรมการสอนให้ตรงกับที่นักเรียนสนใจและมีความต้องการกิจกรรม ในรูปแบบนั้น ๆ
3. เปลี่ยนกิจกรรมมาหม่ก่อนที่นักเรียนจะขาดความสนใจ
4. วนชะตาเงินกิจกรรมเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ตาม พยายามสอนแทรกการอธิบาย ให้นักเรียนได้เห็นภาพที่แท้จริงของสถานการณ์ ของกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่เสมอ
5. ชี้แจงให้นักเรียนได้มองเห็นถึงข้อดีข้อเสีย ของการใช้กิจกรรมเล่นผิดประเภท ซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายได้
6. จัดกิจกรรมมาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
7. ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเอง ในการค้นพบวิธีการใหม่ ๆ ในการร่วมกิจกรรม
8. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยการจัดสนาม อุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมมาให้พร้อมอยู่เสมอ
9. อธิบายพร้อมทั้งให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อขจัดความกลัวและความยุ่งยากลำบากใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่เคยเข้าร่วมเลย
10. ใช้สถิติศูนูปกรณ์เข้าช่วยในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเป็นการช่วยเหลือให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

11. ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา หรือคู่มืออย่างสม่ำเสมอ

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อแข่งขันขึ้นภายในโรงเรียน การแข่งขันอาจจะจัดตามกลุ่ม ตามสี ตามระดับชั้น หรือระหว่างห้อง เพื่อส่งเสริมและสอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ถือว่าเป็นโครงการหลักที่สร้างเสริมให้นักเรียน ได้มีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ และการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนก็จะเป็นศูนย์ปฏิบัติการต่อเนื่องจากโครงการสอนในชั้นเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน มีประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬา และนำประสบการณ์มาใช้งานในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะเป็นแรงจูงใจที่ให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนพลศึกษามากยิ่งขึ้น และยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การจัดพลศึกษาในโรงเรียนนั้นดีหรือไม่เพียงใด

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่ได้เรียนมาในชั่วโมงพลศึกษาแล้ว มาใช้เพื่อความสนุกสนาน และเพื่อออกกำลังกายตามความถนัดและความสนใจของตนเอง
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนส่วนใหญ่วของโรงเรียน ได้แข่งขันกีฬาต่าง ๆ เพื่อจะได้มีความรู้ และประสบการณ์ของการแข่งขันโดยตรงด้วยตัวเอง ทั้งนี้เพราะถือว่าประสบการณ์การแข่งขันเป็นประสบการณ์ที่มีค่าต่อชีวิตมากอย่างหนึ่ง นักเรียนทุกคนจึงควรจะได้รับประสบการณ์นี้โดยตรงด้วยตนเอง
3. เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทดสอบความสามารถของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้น หรือเพื่อนร่วมโรงเรียนที่อยู่หน่วยและระดับเดียวกัน
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจักษ์ เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักถ่อมตัว การมีระเบียบวินัยในตนเอง การเคารพต่อกฎระเบียบ

ข้อบังคับและอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนเป็นการแข่งขันที่ผลได้เสียน้อย ทำให้การแข่งขันมักจะเป็นไปตามอุดมคติของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริง มากกว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนดังได้กล่าวมาแล้ว

5. เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนได้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการแข่งขันกีฬา และได้นำการกีฬาไปใช้เล่นในเวลาว่าง เพื่ออุดมคติของการกีฬาอย่างแท้จริง คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน

6. เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้มีความกระตือรือร้น มีความสนใจในการเล่นกีฬา และแข่งขันกีฬานอกรอบและตามอุดมคติของการกีฬามากยิ่งขึ้น

การเลือกประเภทกีฬา

จันทวัฒน์ พลพงษ์ (2525) ได้เสนอว่า ในการเลือกประเภทกีฬาเพื่อจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ควรมีหลักในการเลือกดังนี้

1. เลือกประเภทกีฬาที่มีผู้เล่นได้มาก
2. เป็นกีฬาที่สอนอยู่ในชั้นเรียนนั้น
3. เป็นกีฬาที่เหมาะสมกับฤดูกาลนั้น
4. เป็นกีฬาที่จัดหาเครื่องอุปกรณ์แข่งขันได้สะดวก
5. เป็นกีฬาที่มีคนนิยมเล่นและเหมาะสมกับภูมิประเทศด้วย

ประเภทกีฬาที่ควรจัด

1. กีฬาชุด เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ
2. กีฬาประเภทเดี่ยว เช่น เทนนิส เทเบิลเทนนิส
3. กีฬาประเภทคู่ ลาน
4. เกมการเล่นเปิดเตล็ด
5. กีฬาทางน้ำ เช่น ว่ายน้ำ แข่งเรือ

นอกจากนี้การเลือกประเภทกีฬาแล้วแต่ความเหมาะสมของโรงเรียน

องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะต้องพิจารณาถึง องค์ประกอบที่ทำการจัดบรรณผลตามวัตถุประสงค์ได้ พักเก็ต (Puckett, 1975) เห็นว่า ส่วนประกอบที่สำคัญเหล่านี้จะต้องประกอบไปด้วย

1. ผู้จัดดำเนินการแข่งขัน
2. งบประมาณในการจัดดำเนินการแข่งขัน
3. สถานที่ในการจัดกิจกรรม
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
5. ประเภทของกิจกรรมที่ใช้ในการแข่งขัน
6. รายการการแข่งขัน
7. การประชาสัมพันธ์การแข่งขัน
8. กรรมการผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ
9. การรายงานผลการแข่งขันและการให้รางวัล

เจ้าหน้าที่ในการดำเนินงาน

พอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอไว้ว่า เจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานควรจะต้องประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ประสานงาน ควรตั้งบุคคลคนเดียวมารับหน้าที่ดำเนินงาน แต่ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบอาจแบ่งเบามอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอื่นรับแบบปฏิบัติได้ตามแต่จะเห็นสมควร ผู้ประสานหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ควรเป็นผู้มีการศึกษาอบรมทางพลศึกษา มีบุคลิกภาพสูง มีความสามารถประสานงานกับฝ่ายนักเรียนได้ดี
2. ผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้ช่วยประสานงาน ผู้ประสานงานอาจมอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบบางอย่างให้ผู้ช่วยประสานงาน ผู้ช่วยประสานงานมีหน้าที่ช่วยดูแลการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และให้คำปรึกษาหัวหน้าชุด
3. นักเรียนหัวหน้าชุด เป็นหน่วยเชื่อมโยงสำคัญระหว่างผู้ประสานงาน หรือผู้ช่วย

ประสานงานกับชุดแข่งขันต่าง ๆ ควรส่งเสริมให้ฝึกการเป็นผู้นำ

4. คณะกรรมการนักเรียน ประกอบด้วย ผู้แทนนักเรียนจากนักเรียนแต่ละหน่วยที่เข้าแข่งขันกีฬาและมีหน้าที่ให้ความปรึกษาทั่วไป เป็นหน่วยงานติดต่อระหว่างฝ่ายผู้ประสานงานกับนักเรียนทั้งหมด

5. เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้น มักจะคัดเลือกจากนักกีฬาที่มีชื่อเสียงทางกีฬา และมีความรู้ในเรื่องของกีฬานั้น ๆ ตี้อยู่แล้ว ผู้ประสานงานหรืออาจารย์ที่ปรึกษาจะฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้รู้ กฎ กติกา กีฬาประเภทต่าง ๆ

การกำหนดการแข่งขัน

พอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอว่า วิธีกำหนดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มีดังนี้

1. หลังเลิกเรียนแล้ว
2. ช่วงว่างกิจกรรม คือ ลดเวลาเรียนในชั้นเรียนให้สั้นลง เหลือเวลานำมาใช้เป็น "ช่วงว่างกิจกรรม" สำหรับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หรือกิจกรรมของชุมชน
3. เวลาก่อนเข้าเรียน เวลาเย็น หรือวันหยุดราชการ

ผู้ตัดสินกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้เสนอว่าผู้ตัดสินกีฬาในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน อาจจะได้จากบุคคลต่อไปนี้ คือ

1. ครูพลศึกษาในหมวดวิชา
2. ครูในสายวิชาอื่น ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความสนใจ
3. นักศึกษาหรือนิสิตในสถาบันผลิตครูพลศึกษาที่อยู่ใกล้เคียง หรือที่มาทำการฝึกสอนอยู่
4. ศิษย์เก่าของโรงเรียนที่เคยเป็นนักกีฬาและมีความรู้และประสบการณ์ในการตัดสิน
5. นักกีฬาของโรงเรียนที่อยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่าและได้รับการอบรมจากครูมาแล้ว

วิธีจัดพวกเข้าแข่งขัน

จันทร์พิมพ์ พลพะวงศ์ (2529) ได้เสนอไว้ว่า วิธีจัดพวกเข้าแข่งขันมีหลายวิธี เช่น

1. จัดการแข่งขันภายในห้องเรียน
2. จัดภายในชั้นเรียน
3. จัดระหว่างชั้นเรียน
4. จัดแบ่งเป็นคณะ หรือใช้ระบบสั

คุณสมบัติผู้เข้าแข่งขัน

ไพฑูรย์ จัยสิน (2530) ได้เสนอว่า เพื่อให้การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสนุก - สนานมีความหมายต่อเด็ก ควรให้โอกาสแก่เด็กทุกคนเข้าร่วมการแข่งขันให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ด้วยเหตุนี้ ทางโรงเรียนควรวางกฎเกณฑ์ไว้สำหรับผู้เข้าแข่งขัน ดังนี้

1. เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนแล้ว ไม่มีสิทธิ์เข้าแข่งขัน แต่ให้มีหน้าที่ช่วยงานการจัดการแข่งขัน
2. ผู้ที่เคยชนะเลิศานกีฬาประเภทนั้นมาแล้ว ไม่มีสิทธิ์เข้าแข่งขันเช่นกัน
3. เวลาเล่นควรเล่นได้เท่ากับชั้นเรียนของโรงเรียนนั้น ๆ เช่นโรงเรียนมีม.1-5 ก็มีสิทธิ์เล่นได้เพียง 5 ปี เท่านั้น
4. นักเรียนที่สุขภาพไม่ดี ไม่สมบูรณ์ ห้ามเข้าทำการแข่งขัน
5. นักเรียนคนหนึ่งเล่นกีฬาได้ไม่เกิน 1 ประเภท จะได้เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้เข้าร่วมเล่นบ้าง

วิธีจัดการแข่งขัน

จันทร์พิมพ์ พลพะวงศ์ (2529) ได้เสนอไว้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬา จะเป็นกีฬาประเภทชุดหรือประเภทเดี่ยว เพื่อให้การดำเนินการแข่งขันเป็นไปด้วยดี และถูกต้องตามแบบแผนควรมีวิธีการแข่งขัน ซึ่งมีหลายวิธี ดังนี้

1. แบบแพ้คัดออก
2. แบบพบกันหมด
3. แบบชนะคัดออก
4. แบบชั้นบันได
5. แบบแพ้สองครั้งคัดออก
6. แบบชมเชย

การให้รางวัล

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้เสนอไว้ว่า การให้รางวัลควรจะได้คำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้ คือ

1. เกณฑ์การให้รางวัลนั้น ควรจะเป็นเกณฑ์ที่มาจากพื้นฐานปรัชญาของการพลศึกษา หรือการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
2. รางวัลที่ให้นั้น ควรจะเป็นสัญลักษณ์ของความสำเร็จตามพื้นฐานปรัชญาของการพลศึกษา หรือการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง
3. ครู ไม่ควรจะให้รางวัลเป็นเครื่องกระตุ้นหรือเป็นแรงจูงใจแต่เพียงอย่างเดียวจนมากเกินไป คุณค่าของการกีฬาควรจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากกว่าอย่างอื่น
4. รางวัลที่ให้ควรจะเป็นสิ่งของที่มีราคาถูก เสียค่าใช้จ่ายน้อย
5. รางวัลควรจะมี ความเกี่ยวข้องหรือช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเล่น หรือการกีฬานั้นต่อไป

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นการสนับสนุน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบปะการแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางการกีฬาทัดเทียมกันและจัดได้ว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งของแผนการเรียนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการที่จะสำเร็จลุล่วงได้นั้นจะต้อง

ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องชี้แจงนโยบายของการแข่งขัน ความมี
น้ำใจเป็นนักกีฬาและอื่น ๆ เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้เสนอว่า ตามปกติแล้ว การแข่งขันกีฬาระหว่าง
โรงเรียน ควรจะเป็นผลพลอยได้จากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งได้จัดให้นักเรียนส่วน
มากของโรงเรียนเรียบร้อยแล้วเท่านั้น งบประมาณและทรัพยากรที่เหลือส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนน้อย
จึงนำมาใช้กับการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน สำหรับนักเรียนส่วนน้อยที่มีความสามารถ
ดีเด่นกว่านักเรียนคนอื่น ๆ หลังจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน านการที่โรงเรียนใช้งบ
ประมาณและทรัพยากรที่มีอยู่ส่วนใหญ่ เพื่อเป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือโรงเรียน
จัดให้มีโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โดยไม่ได้จัดให้มีโครงการแข่งขันกีฬาภายใน -
โรงเรียนให้นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนได้มีส่วนร่วมก่อน ถือว่าการจัดโครงการแข่งขันกีฬา
ระหว่างโรงเรียนนั้นผิดหลักการหรือปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนโดยสิ้นเชิง

พิคเก็ท (Puckett, 1976) ได้เสนอว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่าง -
โรงเรียนแตกต่างจากโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนหลาย ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

1. มีโรงเรียนอื่น ๆ มาร่วมในการแข่งขันด้วย
2. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันเป็นครั้งคราว
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแข่งขันเป็นจำนวนน้อย
4. ระดับการแข่งขันสูงกว่าการแข่งขันกีฬาภายใน

นอกจากนี้ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนยังรวมไปถึงการจัดการแข่งขันใน
รูปวันกีฬา ทั้งสปอร์ตเดย์ (Sports Day) และเพลย์เดย์ (Playday) การแข่งขันกีฬาฉันมิตร
(Invitational Games) และการแข่งขันเทีย-เบือน (Telegraph Meets) อีกด้วย

การเลือกประเภทกีฬา

จรวาย แก่นวงศ์คำ (2524) ได้เสนอไว้ว่า การเลือกประเภทกีฬา ในการจัดการ

แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ดังนี้

1. เป็นกีฬาที่เหมาะสมกับฤดูกาล และความนิยมของนักเรียนและประชาชน
2. เป็นกีฬาที่สอนในโรงเรียน และได้จัดการแข่งขันภายในโรงเรียนแล้ว
3. มีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม
4. เป็นกีฬาที่สร้างความก้าวหน้า
5. เป็นกีฬาที่มีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้ในวันต่อไปในกีฬา
6. เป็นกีฬาที่นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

องค์ประกอบของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

พิคเก็ต (Puckett, 1976) ได้เสนอไว้ว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น จะต้องประกอบไปด้วย

1. ผู้นำซึ่งมีคุณวุฒิที่เหมาะสม
2. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเพียงพอ
3. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ
4. มีกรรมการและเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสินอย่างเพียงพอ
5. มีการประชาสัมพันธ์
6. ประเภทและเวลาของการแข่งขัน
7. งบประมาณของการแข่งขัน

ทั้งนี้ การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะต้องอยู่ภายใต้วิธีการบริหารและการจัดดำเนินการที่ถูกต้อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้วย

การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ

การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากคนอื่น อันอาจจะเนื่องมาจาก ความไม่พร้อมทางด้านสมรรถภาพหรือทักษะ

หรือเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามความเหมาะสม

สมคิด ชิดประสงค์ (2517) ได้แบ่งเด็กบกพร่องออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. พวกที่พิการทางร่างกาย (Physical Handicapped) ความพิการของเด็กพวกนี้ได้แก่ เป็นง่อยเปลี้ยเสียแขนขา มือเท้าลีบ ขาโก่ง มือแบน ขาแบน ไหล่เอียง ตาบอด หูหนวก ชูดัดอย่าง เป็นใบ้ ใบหน้าขรุขระแต่กำเนิด จมูกบี้ คอเอียง ปากแหว่ง นิ้วด้วน หลังโก่ง ฯลฯ

2. พวกที่พิการหรือบกพร่องทางสมอง (Mentally Handicapped) ได้แก่ พวกปัญญาอ่อน ซึ่งพวกนี้ยากต่อการให้การศึกษา ตามปกติแล้ว พวกนี้จะมี I.Q. ต่ำกว่า 70 นอกจากความบกพร่องทางสมองยังรวมถึงพวกเด็กที่มีพรสวรรค์หรือปัญญาเลิศ อีกด้วย เพราะพวกนี้ยากแก่การปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ ซึ่งจะมี I.Q. ไม่ต่ำกว่า 160

3. พวกพิการหรือความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Handicapped) เด็ก - พวกนี้ จะมีปัญหาทางพฤติกรรม (Behavior Problem) มาก จะเป็นเด็กที่พาลเกร่ มีอารมณ์รุนแรงผิดปกติ ชอบก้าวร้าว มีจิตใจเลื่อนลอย ชอบสร้างวิมานในอากาศ เด็กพวกนี้อาจจะมีสภาพจิตใจดีมาก่อน หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี

4. ความพิการหรือความบกพร่องทางสังคม (Social Handicapped) คือ พวกที่ปรับตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้ ชอบอยู่โดดเดี่ยว ไม่ยอมคบเพื่อนฝูง มีมด้อยอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น บิดามารดายากจน บิดามารดาหย่าร้าง เด็กที่อยู่กับบิดาที่มีภรรยาใหม่ หรืออยู่กับมารดาที่มีสามีใหม่ เด็กไปอาศัยอยู่กับคนอื่นซึ่งไม่ใช่บิดามารดา

องค์ประกอบของการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ

พอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ควรสนใจนำมาใช้ประกอบการวางแผนการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ สำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ดังนี้

1. โครงการนี้เป็นโครงการที่จัดทำแก่นักเรียนทุกคน ซึ่งอาจจะไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับความสำเร็จงานการเรียนกิจกรรมปกติของโรงเรียน โครงการนี้ไม่ควรจำกัดในเรื่อง - ทรวดทรง ความพิการทางระบบโครงร่าง และสภาวะทางร่างกายของนักเรียน โครงการควร

จัดเพื่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตา การฟัง เช่นเดียวกับนักเรียนที่เรียนช้า มีปัญหาทางพฤติกรรม การรับรู้ทางด้านกลไกช้า มีความพิการทางด้านประสาท ซึ่งรวมถึงนักเรียนที่บาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยเป็นเวลานาน กล่าวโดยทั่วไป นักเรียนทุกคนที่สามารถไปโรงเรียนได้ ก็ควรมีส่วนในกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากการเรียนในโครงการที่จัดขึ้น ดังนั้น จึงควรจัดโครงการนี้ไว้ในโครงการพลศึกษาของโรงเรียนสำหรับนักเรียนทุกคน นักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ หรือมีความจำกัดในด้านกลไกต่าง ๆ ก็ควรมีโอกาสได้เรียนโครงการที่ดัดแปลงขึ้นนี้

2. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางกาย ควรจัดสำหรับนักเรียนทุกระดับไม่จำกัดเฉพาะระดับวิทยาลัย หรือระดับมัธยมศึกษา ในชั้นประถมศึกษาควรจัดโครงการนี้ไว้แก่นักเรียน เพื่อว่าเขาจะได้มีทักษะมากขึ้น และพร้อมที่จะเรียนในโครงการปกติ เพื่อเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

3. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางกาย มิได้เป็นการจำกัดโครงการแต่ผู้ที่จะให้นักเรียนได้เรียนและยอมรับความจริงเกี่ยวกับขีดจำกัดของตน เพื่อว่าจะได้สามารถร่วมเรียนกิจกรรมที่เหมาะสมกับร่างกายและกิจกรรมนั้นแทนการ โดยไม่เกิดเมื่อยานภาวะของตน โครงการนี้จึงเป็นโครงการส่งเสริมการเรียน โครงการวรมีกิจกรรมที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับความสนใจ สมรรถวิสัย ความสามารถ และขีดจำกัดของแต่ละคน กิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการ การแก้ไข และช่วยฟื้นคืนสภาพตามธรรมชาติ รวมทั้งงาให้ได้เรียนโครงการพลศึกษาที่จัดตามปกติ ซึ่งเห็นว่าเป็นลอร์ดภัย และนักเรียนมีโอกาสจะได้รับความสำเร็จงานการเรียน

4. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางกายควรยืดหยุ่นได้ โดยที่นักเรียนทุกคนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมปกติ ที่เขาจะเรียนได้โดยลอร์ดภัย และได้รับความสำเร็จ

5. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้บกพร่องทางกาย ไม่จำเป็นต้องทดลองทำ ไม่ใช่งานที่อยู่ยากไม่ใช่งานนอกเหนือจากกิจกรรมปกติหรือหมายถึง งานที่แยกต่างหากจากการสอนพลศึกษา แต่เป็นส่วนที่ผสมผสานอยู่ในโครงการการศึกษาทั้งหมดสำหรับผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งโรงเรียนและระบบโรงเรียนส่วนมากต่างละเลยกัน ปัจจุบันโครงการนี้มีส่วนให้ความสนใจมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าทักษะพื้นฐานของร่างกายและความสามารถทางกลไก ช่วยส่งเสริมให้ได้รับความสำเร็จทางเศรษฐกิจและทักษะทางสติปัญญา จากการวิจัยพบว่า การที่ได้ออกกำลังกายหนัก ๆ ในกิจกรรมพลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของการเจริญเติบโต การพัฒนาร่างกายของเยาวชนรวมทั้งความพิการทั้งหลาย

6. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางกายนั้น จัดให้กับนักเรียนที่มีความ

แตกต่างทางร่างกายมากกว่าที่คิด โดยทั่ว ๆ ไป 7 - 8 % ของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียนมีความบกพร่องทางกาย ทางจิต และทางอารมณ์ ที่จำเป็นต้องอาศัยโครงการที่จัดเป็นพิเศษสำหรับเขาอย่างน้อยที่สุด 2 % ของร่างกาย นักเรียนแต่ละคนก็ได้รับประโยชน์จากการเรียนโครงการที่จัดไว้และโครงการที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนควรขยายได้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการสอนตามปกติด้วย

7. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้บกพร่องทางกายนั้น มุ่งช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องต่าง ๆ ในทุก ๆ ด้าน เช่น สุขภาพอ่อนแอ ความสามารถทางกลไกบกพร่อง การพัฒนาทางกายช้า อารมณ์ผิดปกติ ความผิดปกติทางสมองและประสาท ความพิการทางกายและกลไกต่าง ๆ หรือผู้มีปัญหาทางวัฒนธรรม ทางสังคม และทางเศรษฐกิจ ฯลฯ

อาจารย์ผู้จัดทำกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ ควรได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษ เพื่อที่จะได้มาซึ่งความรู้และความเข้าใจ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เป็นต้นว่า ต้องเป็นคนที่มีความคิดของตนเอง เพื่อที่จะสามารถอธิบายถึงสิ่งที่เป็นหลักเบื้องต้นในการแนะนำ อันเป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จ และการสอนนักเรียนผิดปกติที่ได้ผลประการสุดท้ายต้องมีคุณสมบัติที่ดี เป็นที่น่าเชื่อถือ มีความสามารถที่จะสร้างและรักษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์แพทย์ เจ้าหน้าที่ปกครอง ไร่เรียน ครูอื่น ๆ นักสังคมสงเคราะห์ และผู้นำทางด้านสวัสดิการอื่นได้เป็นอย่างดี

อาร์นเฮอม, อักซ์เตอร์ และโครว์ (Arnheim, Auxter and Crowe, 1969) ได้เสนอว่า ความร่วมมือประสานงานกันเป็นอย่างดีของบุคคล 5 กลุ่มด้วยกัน จะทำให้โครงการจัดกิจกรรมพิเศษ สำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ มีประสิทธิภาพดีอย่างสมบูรณ์ที่สุด บุคคลทั้ง 5 กลุ่มนี้ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารโรงเรียน
2. คณาจารย์ภายในโรงเรียน
3. อาจารย์แพทย์
4. ผู้ปกครอง
5. ตัวนักเรียนเอง

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการหรือความสนใจของนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการทั้งในด้านร่างกายออกกำลังกาย และต้องการหาความสนุกสนานรื่นเริง หลังจากเวลาเรียนตามปกติ ในโรงเรียนจึงขาดโครงการนี้ไม่ได้เลย เพราะตามธรรมชาติของนักเรียนแล้ว มีความต้องการในการเคลื่อนไหว การตอบสนองความต้องการและความสนใจและที่สำคัญที่สุดคือ ต้องการปูพื้นฐานความสนุกสนานร่าเริง รู้จักหาความบันเทิงเพื่อให้มีสุขภาพจิตที่ดีต่อไป แต่การจัดนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของการบริหารของโรงเรียนและนักเรียนเป็นส่วนสำคัญ ที่ประกอบกันขึ้นทั้งหมด

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

จันทร์พินท์ พละพงศ์ (2529) ได้เสนอแนะถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยเสริมสร้างสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตของนักเรียน โดยการเล่น - สนุกสนาน ให้อารมณ์คลายความตึงเครียด
2. ผิดัดตาให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
3. ช่วยเสริมสร้างอุปนิสัยของนักเรียนให้เป็นคนใจกว้าง ไม่เห็นแก่ตัว
4. ช่วยให้นักเรียนขี้อวดดี มีน้ำใจตนเอง อันจะเสริมบุคลิกภาพกับประสิทธิภาพของการทำงานต่อไป
5. วางรากฐานความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกของชุมชนไว้ให้นักเรียนแต่เยาว์วัย
6. เป็นส่วนช่วยป้องกันและแก้ปัญหาเยาวชนของชุมชนทางหนึ่ง คือ ปลุกฝังนิสัยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ไม่ใช้เวลาว่างในทางประพฤติดุศีลประเวศ หรือถึงกับก่ออาชญากรรมขึ้น

ฮเจลท์ และชิฟเวอร์ (Hjelt and Shivers, 1972) ได้เสนอไว้ว่า การจัดกิจกรรมนันทนาการนั้นควรที่จัดให้สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการขั้นพื้นฐานของสังคมที่มีอยู่ทั้งหมด

เพื่อที่จะสามารถรองรับความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ๆ ได้ ในการจัดกิจกรรม -
 นันทนาการโดยทั่ว ๆ ไป ในสังคมปัจจุบันประกอบไปด้วยด้านต่าง ๆ เหล่านี้

1. ด้านศิลปะและความชำนาญทางด้านศิลปะ
2. ด้านกิจกรรมการเคลื่อนไหว เกม การกีฬา และการออกกำลังกาย
3. ด้านดนตรี
4. กิจกรรมของสังคม การจัดงานต่าง ๆ
5. กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. การเดินร่า
7. กิจกรรมการแสดง
8. กิจกรรมบริการสังคม
9. กิจกรรมการศึกษา
10. กิจกรรมค่ายพักแรม

จะเห็นได้ว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษานั้น มีความสำคัญมากในการพัฒนาบุคคลให้
 สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนในระดับประถมศึกษา
 ซึ่งเป็นช่วงที่ นักเรียนกำลังจะเจริญเติบโตเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีและสมบูรณ์ ดังที่

วรสักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดพลศึกษาในโรงเรียน
 ไว้ว่า

1. พลศึกษาช่วยในการพัฒนาทางด้านร่างกาย
2. พลศึกษาช่วยในการพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
3. พลศึกษาจะช่วยในการพัฒนาสังคม
4. พลศึกษาจะช่วยในการพัฒนาทางด้านจิตใจ
5. พลศึกษาจะช่วยในการพัฒนาทางอารมณ์

ในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาชั้น เพื่อให้เกิดบรรลุผลสำเร็จตาม
 วัตถุประสงค์ที่วางไว้ จำเป็นจะต้องมีการจัดดำเนินการที่ดีและเหมาะสม

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการการจัดดำเนินการ

กระบวนการการจัดดำเนินการ หรือการบริหารงานโดยทั่วไป มักจะมีลักษณะเป็น - กระบวนการวิธี หรือการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดการที่ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) กระบวนการจัดการจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งมีนักบริหาร และนักวิชาการรวมทั้งนักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการการจัดดำเนินการไว้ดังนี้

Fayol (อ้างถึงใน เอกชัย กีสฤษพันธ์, 2527) วิศวกรเหมืองแร่ชาวฝรั่งเศส ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการการจัดดำเนินการ ประกอบด้วยลำดับขั้นการดำเนินการ 5 ประการคือ

1. To plan หมายถึง การวางแผนเพื่อปฏิบัติ
2. To organize หมายถึง การรวบรวมเครื่องมือ วัสดุ กำลังคน เพื่อปฏิบัติตามแผน
3. To command หมายถึง การสั่งการบังคับบัญชา ให้บุคคลปฏิบัติตามหน้าที่
4. To coordinate หมายถึง การประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน
5. To control หมายถึง การควบคุมให้งานทุกอย่างดำเนินไปตามที่ได้วางแผนไว้

গুলิค และเออร์วิค (Gulick and Urwick, 1937) ได้เสนอแนวความคิด เกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้ 7 ประการด้วยกัน โดยเรียกย่อ ๆ ว่า "POSDCoRB" กระบวนการนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ซึ่งพยายามที่จะค้นหาวิธีการบริหารที่ดีที่สุด และได้สรุปกระบวนการบริหารนี้ไว้ใน "Papers on the Science of Administration" ในปี ค.ศ. 1937 โดยมีกระบวนการดังนี้

1. P = planning หมายถึง การวางแผนอันเป็นการคาดการณ์อนาคตซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ในทางวิชาการและวิจารณ์เหตุการณอนาคต แล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

2. O = Organization หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงานเป็นกรม กอง แผนก โดยอาศัยเป็นปริมาณงาน คุณภาพของงาน

3. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้ - สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้ หรือการจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Competent man for competent Job) รวมถึงการที่จะสร้างและธำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้วย

4. D = Directing หมายถึง การศึกษาวิธีการอำนวยการ รวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศงานตลอดจนคิดปะนในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษยสัมพันธ์ (Human relation) การจูงใจ (Motivation) และการวินิจฉัยสั่งการ (Decision making)

5. Co = Co-ordinating หมายถึง การร่วมมือประสานงานเพื่อการดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน

6. R = Reporting หมายถึง การเสนอรายงานไปยังผู้บังคับบัญชา หรือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง การเสนอรายงานนี้ทำให้ผู้บังคับบัญชาทราบความก้าวหน้าของงานทุกระยะ สะดวกแก่การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ในขณะเดียวกันควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบด้วย

7. B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน การวางแผนหรือโครงการในการใช้จ่ายเงิน การบัญชี การควบคุมดูแล การใช้จ่ายเงิน หรือตรวจสอบบัญชี โดยรอบคอบและรัดกุม

กระบวนการในการจัดดำเนินการตามแนวคิดของ กุลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick) เป็นกระบวนการที่มีความสมบูรณ์ โดยได้ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดหาบุคลากร การควบคุมกำกับดูแล การประสานงาน การประเมินผลงาน และการกำหนดงบประมาณ เป็นขั้นตอนในการดำเนินงานที่สามารถทำให้การดำเนินงานนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้โดยไม่ยุ่งยากนัก ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางการ

วิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

วิโรจน์ มุกข์กัณฑ์ (2516) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 160 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาการสอนพลศึกษา เนื่องมาจากครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ใช้ครูประจำชั้นสอนแทน ชั่วโมงการสอนมากเกินไป อุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก มีไม่เพียงพอ ผู้บริหาร ผู้ปกครองและศึกษานิเทศก์ ไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญซึ่งปัญหาเหล่านี้ ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2520) ได้ทำการสำรวจ "สภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร" ได้ส่งแบบสำรวจพอสรุปส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษามีได้ดังนี้คือ อาคารสถานที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ควรเพิ่ม อุปกรณ์การสอนพลศึกษา และครูพลศึกษา และควรปรับปรุงบริการด้านสุขภาพ อาหารกลางวัน น้ำดื่ม น้ำแข็ง และสถานพยาบาลให้ดีขึ้น

สมพงษ์ จิตระดับ (2521) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521" เพื่อศึกษาความพร้อมในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 อันประกอบด้วยอาคารสถานที่ และแหล่งบริการทางวิชาการ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน การวัดและประเมินผล ซึ่งในส่วนที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา พบว่ามีการบริการทางด้านกีฬา นันทนาการ และพลานามัย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น เครื่องกีฬาประเภทต่าง ๆ ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น ส่วนความสามารถในการสอนและการฝึกทักษะของครูในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย อยู่ในเกณฑ์ดี

ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดครูที่มี วิชาทางพลศึกษาโดยให้ครูประจำชั้นสอน ขาดอุปกรณ์ทางพลศึกษา อุปกรณ์ที่มีอยู่ทุกชนิดอยู่ในสภาพ ที่ไม่ดี ผู้บริหารไม่เข้าใจและไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร ครูพลศึกษาถูกเรียกไปทำงานอื่น ครู พลศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเอกสาร และตำราประกอบการเรียนการสอน มีการอบรมการสอนวิชา พลศึกษาเป็นประจำทุกปี มีการนิเทศทางพลศึกษาเป็นประจำ และให้มีการสนับสนุนอย่างจริงจัง และจากการวิจัยยังพบว่า ครูที่ไม่มีวิชาทางพลศึกษาประสบปัญหาในการสอน และการจัดพลศึกษา ในโรงเรียนมากกว่าครูที่มีวิชาทางพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พงษ์ศักดิ์ พูลศรี (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ของกรุงเทพมหานคร" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 205 คน ผลการ วิจัยพบว่า สภาพการสอนในปัจจุบัน ครูส่วนใหญ่สอนวิชาอื่น และทำการสอนวิชาพลศึกษาด้วย ใน การสอนพลศึกษาเน้นให้เห็นคุณค่าของการรักษาสภาพของตนและรักษาออกกำลังกายสม่ำเสมอ การจัดการกิจกรรมการสอนเป็นไปตามหลักสูตรของโรงเรียน วิธีการสอนส่วนใหญ่จะอธิบายและสาธิต ำให้เด็กดู และให้เด็กเล่นเอง การจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตรจัดได้ดี ควบคู่ไปกับการสอนและการ วัดผลได้เน้นให้เห็นคุณค่า และรักษาออกกำลังกายอยู่เสมอ ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาที่ครูส่วน ใหญ่ประสบคือ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรม และการนิเทศ การสอนเพิ่มขึ้นและต้องการความช่วยเหลือทางด้าน การปรับปรุงวิธีการสอน การจัดการกิจกรรมการ เรียน การสอน วิชาให้และสร้างอุปกรณ์

ดารณี ศษศรีสวัสดิ์ (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษา ตาม หลักสูตรประถมศึกษา ทุทศศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบ สอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 210 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสอน เพื่อให้ นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรี ในการสอนกิจกรรมต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่หลักสูตร กำหนด ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอันเนื่องมาจาก ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ สถานที่เรียนไม่เหมาะสมกับเนื้อหา สถานที่เรียนอยู่ในสภาพไม่ดี และผู้สอนไม่มีทักษะพื้นฐานใน

การวัดและประเมินผล ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มองประสบปัญหาอันเนื่องมาจากวิธีการวัดและประเมินผล ที่ทำอยู่ในขณะนี้อยู่ยากและซับซ้อนเกินไป ข้อสอบที่กลุ่มโรงเรียนภาคเหนือไม่ตรงกับ เนื้อหาที่ครูสอน ขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทดสอบ และช่วงเวลาในการสอนมีน้อยเกินไป แต่เนื้อหาที่สอนมีมาก

สิริวรรณ ฉายวิมล (2538) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนสังกัด สังกัดงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา" การวิจัยครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบปัญหา ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และ เปรียบเทียบปัญหาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมืองกับโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอรอบนอก เกี่ยวกับ การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ส่งแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 900 ฉบับ ได้รับคืนมา 756 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.00 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบ ด้วยค่า "ที" (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ รับรู้ว่ามีปัญหในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยส่วนรวม รับรู้ว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนที่อยู่ใน อำเภอเมือง กับ โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอรอบนอก โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกัน
2. ปัญหาด้านการจัดปัจจัยสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีปัญหในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนที่อยู่ใน อำเภอเมืองกับโรงเรียนที่อยู่ในอำเภอรอบนอก โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา รับรู้ว่ามีปัญหในระดับน้อย ในปัญหาต่อไปคือ การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ยกเว้นการใช้สื่อและอุปกรณ์ รับรู้ว่ามี

ปัญหาอยู่ในระดับมากเมื่อเปรียบเทียบปัญหาระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยส่วนรวม รับรู้ว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกันในปัญหาต่อไปนี้คือ การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการใช้สื่อและอุปกรณ์ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ใน อาเภอเมืองกับโรงเรียนที่อยู่รอบนอก โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาไม่แตกต่างกันในปัญหาต่อไปนี้คือ การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร การวัดและประเมินผล ส่วนเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์ โดยส่วนรวมรับรู้ว่ามีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

โรเซนสไตน์ และฟรอสท์ (Rosenstein and Frost, 1964) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "สมรรถภาพทางกายของเยาวชนมลรัฐนิวเจอร์ซีย์" โดยทดสอบกับ นักเรียนมัธยมศึกษาใน โรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นอย่างดี จำนวน 16 โรงเรียน และโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาไม่ดี
2. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดีมีร่างกายแข็งแรงดี ทรวดทรงดี ทรงตัวดีมีความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว และมีความทนทานดีด้วย
3. ความแม่นยำและความคล่องแคล่วว่องไวของเด็กชาย และการมีทรวดทรงดีและความเร็วของนักเรียนหญิงมิได้ขึ้นอยู่กับโปรแกรมพลศึกษาที่ดี
4. นักเรียนที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขัน

เฮน (Hein, 1972) ได้ทำการสำรวจ การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนของมลรัฐฮาวาย โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดีเนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีสอนที่ดี

ฟาวเลอร์ (Foeler, 1974) ได้วิจัยเรื่อง "ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเรื่องทัศนคติการตอบสนอง และการยอมรับที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา" โดยการทดลองกับ นักเรียนในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกาจำนวน 28 โรงเรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 พบว่า ในการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนจะมีพฤติกรรมในการสอนแตกต่างกัน แต่นักเรียน เข้าใจและรู้ถึงพฤติกรรมที่ครูได้แสดงออกได้ดี จึงทำให้เกิดความร่วมมือ ในการเรียนการสอน ดำเนินไปด้วยดี และทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

เบล (Beale, 1975) ได้วิจัยเรื่อง "การเลือกแบบการสอนวิชาพลศึกษา โดยครู สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ครูสอนพลศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษา ทางภาคใต้ของรัฐฟลอริดา จำนวน 10 โรงเรียน พบว่า

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาเป็นส่วนสำคัญของโปรแกรมในชั้นประถมศึกษา
2. การสอนแบบโปรแกรมมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการช่วยพัฒนาเด็กในทุกทาง ยังเป็นการช่วยเหลือครูผู้สอน ทำให้การสอนดำเนินตามหลักสูตรด้วยดี
3. ด้านทุนทรัพย์มีความจำเป็นมากที่จะสร้างโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาให้สมบูรณ์ได้ ครูผู้สอนควรเลือกใช้ทุนทรัพย์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาทุกคน เป็นผู้มีส่วนสนับสนุนโปรแกรม การสอนให้ดำเนินลุล่วงไปด้วยดี
5. ครูผู้สอนพลศึกษาควรจะมีความรู้ความสามารถและเตรียมตัวการสอนเป็นอย่างดี ถ้าครูผู้สอนไม่มีความสามารถพอ การสอนแบบโปรแกรมจะไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
6. แนวความคิดหรือรูปแบบของการสอนพลศึกษาที่ใช้อยู่ นักการศึกษาทั้งหลายได้ พยายามหาทางปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

วิลเลียมส์ (Williams, 1977) ได้วิจัยเรื่อง "การสอนโปรแกรมของโรงเรียน ประถมศึกษาในรัฐอลาบามา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถม ศึกษา จำนวน 100 โรงเรียน ในรัฐอลาบามา พบว่า

1. ครูที่สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ
2. ครูที่มีอยู่ปฏิบัติงานไม่ได้เต็มความสามารถ

3. การบริหารทางด้านสุขภาพที่จัดให้นักเรียนมีไม่เพียงพอ

อามุนสัน (Amundson, 1977) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การทดลองการจัดโปรแกรมการสอนวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษาที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนีย จำนวน 10 วิทยาลัย นักศึกษามหาวิทยาลัยในลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย และครูที่สอนในชั้นประถมศึกษาในแคลิฟอร์เนีย พบว่า

1. วัตถุประสงค์ในการสอนพลศึกษาของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ในรัฐแคลิฟอร์เนีย กับสมาคมพลศึกษาของรัฐและของชาติมีส่วนคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการในด้านการจัดหลักสูตรการสอนพลศึกษาของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีความต้องการอย่างเดียวกัน
3. ระหว่างหลักสูตรวิชาพลศึกษา และเป้าหมายการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนียจะมีความสัมพันธ์กัน
4. นักพลศึกษาของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีความเห็นตรงกันว่า วัตถุประสงค์ของการพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาจะประสบความสำเร็จแค่ไหนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนด้วย

วูล์ฟ, ดีโบร่า วิลสัน (Wolf, Deborah Wilson, 1991) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูผู้ชำนาญการทางพลศึกษากับครูผู้ไม่ชำนาญการทางพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 5 จำนวน 288 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง ในตอนกลางของอิลลินอยส์ โดยที่ 2 โรงเรียนมีผู้ชำนาญการ อีก 2 โรงเรียนมีผลการศึกษาพบว่า ครูประจำชั้นที่สอนพลศึกษาจะทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนพลศึกษา และสามารถเป็นเครื่องมือสนับสนุนโปรแกรมพลศึกษาได้ นักเรียนจะมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกวัน ผู้สอนพลศึกษาจะต้องจัดโปรแกรมพลศึกษาที่มีความหมายแก่นักเรียน เพราะกิจกรรมที่มีความหมายจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะติดตามนักเรียนไปตลอดชีวิต

กรีนเบิร์ก, เจนเดบรา (Greenberg, Jayne Debra, 1990) ได้ทำการวิจัยถึงผลกระทบของขนาดห้องเรียน ตารางสอน และเนื้อหาของหลักสูตรในระดับประถมศึกษา ความสำเร็จงานการออกกำลังกายของนักเรียน และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา โดยเปรียบเทียบระหว่าง นักเรียนห้องเดียวกับนักเรียนห้องคู่ การจัดตารางสอน 2,4 และ 5 วันต่อสัปดาห์โดยคำนึงถึงวัฒนธรรม และโปรแกรมการออกกำลังกาย โดยทำการทดลองกับนักเรียนในระดับ 5 จำนวน 769 คน ผลการทดลองพบว่า ขนาดของห้องเรียนมีผลต่อทัศนคติ และสมรรถภาพทางกาย

แมนชู, แจ็ค เอล (Manciu, Jack L., 1994) ได้ทำการศึกษาเพื่อตัดสินใจว่า การให้นักเรียนประถมศึกษาเจฟเฟอร์สัน และประถมศึกษาเรทเทอร์ ในรัฐโอไฮโอ และมิชิแกน เรียนโปรแกรมพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สัปดาห์ละ 2 ครั้ง มีผลต่อทัศนคติไปจนถึงการดำเนินชีวิตของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. ร้อยละ 91 ของผู้รับการทดสอบรู้สึกว่าการเข้าร่วมระดับสมรรถภาพทางกายของพวกเขาดี
2. ร้อยละ 92 ของผู้รับการทดสอบเห็นด้วยว่าการออกกำลังกายมีส่วนเสริมสร้างจิตใจ
3. ร้อยละ 88 ของผู้รับการทดสอบรู้สึกว่าคนเรา ควรทำกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน

และยังชี้ข้อเสนอนี้ว่า

1. ควรจัดให้นักเรียนมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายและกิจกรรมที่ออกกำลังกายได้เคลื่อนไหวเท่าที่เป็นไปได้มากที่สุด
2. ควรจัดให้มีการศึกษาทางด้านพลศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนอนุบาล จนถึงนักเรียนระดับ 9

โคลส์, ซัมมู เอลิส (Coles, Samuel Elis, 1995) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์ของครูพลศึกษาที่เชี่ยวชาญกับครูพลศึกษาที่ไม่เชี่ยวชาญ ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยทำการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับเรื่องประสบการณ์การสอนของครูพลศึกษาที่เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน และครูพลศึกษาที่ไม่เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูพลศึกษานี้มีทั้งประสบการณ์ที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ส่วนที่คล้ายกันก็คือ การวางแผนการสอน การสอน การประเมินผลและความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน ส่วนที่แตกต่างกันคือ ความกระตือรือร้นและความมั่นใจในการแสดงออกในการสอน การวางแผนที่เป็นจริง การใช้สื่ออุปกรณ์ ผลของการศึกษาทำให้ทราบว่า การถูกยอมรับนั้นได้จากการส่งเสริมและช่วยเหลือครูพลศึกษาในโรงเรียนทั้งหมด

จากการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษามี ผู้ศึกษาไว้บ้าง ในเรื่องของโครงการต่าง ๆ ในโปรแกรมพลศึกษา และเป็นข้อมูลซึ่งนำมา พอสสมควรทำให้ข้อมูลที่มีอยู่ไม่ทันสมัยและครอบคลุม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย